

Biblická hodina – 02.09.2021

Suspírium: „Kto je ten človek, ktorý sa bojí Hospodina? Ukáže mu cestu, ktorú si má vybrať.“ (Ž 25,12) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 24: „Bože, Tvoja je celá zem...“

Modlitba

Ďakujeme Ti, Kristus Pán, že Tvoja milosť nás nachádza aj vtedy, keď my sa zdráhame, odmietame Ťa a zradíme Ťa. Vieme, že Ty si prekonal pre nás neznámu vzdialenosť, aby sme spoznali skutočnú tvár Boha Otca Všemohúceho. Vidíme, že Tvoje slovo je nemé tam, kde prázdne ľudské reči prekypujú. Daruj nám horlivé srdce, ktoré i v tomto drsnom svete vyznáva Tvoju lásku. Prosíme, obnaž nás Tvojou silou, aby naše nové skutky ohlasovali Tvoje presväté meno. Prosíme, zver nám to, čo vychádza iba od Teba, aby sme cítili prítomnosť Ducha Svätého, bez Ktorého Tvoja osoba je len historická osobnosť, evanjelium je mŕtve, misia je propagácia, spoločenstvo svätých sa degraduje na obyčajný spolok a kresťanský život je len lokajstvo. Pomôž nám Pane náš, aby sme Tvoje slovo počuli, vypočuli a riadili sa podľa neho. Požehnaj našu biblickú hodinu a vyučuj nás Ty sám. Pre službu Ježiša Krista vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha kráľov 21. kapitola

„Menašše mal dvanásť rokov, keď sa stal kráľom a päťdesiatpäť rokov vládol v Jeruzaleme. Jeho matka sa volala Chefcí-Bah. Robil Hospodinovi naprotiveň podľa ohavností národov, ktoré Hospodin vyhnal pred Izraelitov. Znovu vybuďoval výšiny, ktoré zničil jeho otec Chizkija, zriadil Baalovi oltáre a zhotovil ašeru, ako to už urobil izraelský kráľ Acháb. Uctieval všetky nebeské telesá a slúžil im. Postavil aj oltáre v Hospodinovom dome, o ktorom on sám vyhlásil: „V Jeruzaleme si uložím svoje meno.“ Na oboch nádvořiach Hospodinovho domu postavil oltáre všetkým nebeským telesám. Dal si upáliť vlastného syna, zaoberal sa veštbou, robil čary, zaopatril si množstvo vyvolávačov duchov a vidcov, aby tak robili Hospodinovi naprotiveň a urážali ho. Ním zhotovenú sochu Ašery umiestnil v dome, o ktorom sa vyslovil Hospodin Dávidovi a jeho synovi Šalamúnovi: „Do tohto domu a v Jeruzaleme, ktorý som si vyvolil spomedzi všetkých kmeňov Izraela, uložím natrvalo svoje meno. Nedopustím už, aby sa noha Izraela pohla z pôdy, ktorú som dal ich praotcom pod podmienkou, že budú dôsledne konať všetko, čo som im prikázal, podľa celého zákona, ktorý im vydal môj služobník Mojžiš.“ Neposlúchli však. Menašše ich zviedol, takže páchali väčšie zlo než národy, ktoré Hospodin vyhubil pred Izraelitov. Vtedy Hospodin odkazoval po svojich služobníkoch

prorokoch: „Pretože judský kráľ Menašše pácha tieto ohavnosti, dopustil sa väčšieho zla než predtým všetci Amorejčania. Svojimi modlami zvedol na hriech i Júdu. Preto takto vraví Hospodin, Boh Izraela: ‚Na Jeruzalem a na Judsko privediem pohromu. Každému, čo o nej počuje, zacvendží v oboch ušiach. Na Jeruzalem vystriem meraciu šnúru ako na Samáriu i olovnicu ako na dom Achábov. Vytriem Jeruzalem, ako sa vytiera misa. Vytrie sa a preklopí. Zvyšok svojho dedičstva zavrhnem a vydám ho do rúk jeho nepriateľov, takže ho všetci nepriatelia olúpia a vydrancujú. To preto, že mi robili naprotiveň a urážali ma odo dňa, ako vyšli ich praotcovia z Egypta až dodnes.‘“ Menašše preliat i veľmi mnoho nevinnej krvi, takže ňou zaplavil celý Jeruzalem. Okrem toho tu bol hriech, do ktorého zvedol i Júdu, aby tak robili Hospodinovi naprotiveň. Ostatné Menaššeho príbehy, všetko, čo vykonal, jeho hriech, ktorého sa dopustil, je zapísané v Kronike judských kráľov. Keď sa Menašše uložil k svojim predkom, pochovali ho v záhrade paláca — v Uzzovej záhrade. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Amón. Amón mal dvadsaťdva rokov, keď sa stal kráľom a vládol dva roky v Jeruzaleme. Jeho matka, dcéra Charúca z Jotby, sa volala Mešullemet. Robil Hospodinovi naprotiveň tak ako jeho otec Menašše. Chodil po všetkých cestách, po ktorých chodil jeho otec, slúžil ako jeho otec modlám a uctieval ich. Opustil Hospodina, Boha svojich otcov, a nechodil po jeho ceste. Amónovi služobníci sa proti nemu vzbúрили a usmrtili kráľa v jeho paláci. Prostý ľud však pobil všetkých, čo sa zúčastnili na vzbure proti kráľovi Amónovi a dosadil po ňom za kráľa jeho syna Joziáša. Ostatné Amónove príbehy i to, čo vykonal, je zapísané v Kronike judských kráľov. Pochovali ho do jeho hrobu v Uzzovej záhrade. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Joziáš.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-18. verše

Kráľ Menašše päťdesiatpäť rokov robil Hospodinovi naprotiveň podľa ohavností národov, ktoré Hospodin vyhnal pred Izraelitov. Taká je bilancia vládnutia syna kráľa Chizkija, o ktorom sa takto zmieňuje Sväté Písmo: „*Dúfal v Hospodina, Boha Izraela, a nikto spomedzi všetkých ďalších i predošlých judských kráľov sa mu nevyrovnal.*“ (IIKr 18,5) Aj hlboko veriaci otec môže mať neveriaceho syna. Bohužiaľ dedkova krv kolovala v jeho žilách. Najdlhšie vládnucci kráľ v dejinách Judska vykonal ohavné činy voči Hospodinovi, lebo pre neho zmluva s Asýriou bola dôležitejšia ako večná zmluva s Hospodinom.

1. Tam, kde si Hospodin vyvolil vlastné miesto uctievania, tam majú miesto ašera, baalové oltáre, všetky nebeské telesá, čary, veštby, čo Boh Hospodin odvrhol a zamietol v živote Izraelcov: „*Nech nie je medzi vami nikto, kto by syna alebo*

dcéru previedol cez oheň: ani veštec zaoberajúci sa veštbami, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani veštec, ani ten, čo by sa vypytoval duchov mŕtvych. Každý totiž, kto koná tieto veci, je Hospodinovi ohavný. Hospodin, tvoj Boh, práve pre tieto ohavnosti tie národy vyháňa pred tebou.” (VMojž 18,9-12) Všetko, čo jeho otec zničil a odstránil z každodenného života vyvoleného ľudu, on to znova ako zvrchovaný kráľ Izraela a vazal Asýrie zaviedol na spôsob pohanského kultu Amorejčanov. Celkom sa odovzdal modloslužbe. Celkom sa odovzdal k zaužívaným praktikám pohanov. Celkom sa odovzdal tomu, čo Hospodin tvrdo odmietol. Na čo Boh jednoznačne odpovedal nie, to on podporil vlastným áno. **Ohavnosť. Naprotiveň.** Slová, ktoré Sväté Písmo spojuje s kráľmi vyvoleného ľudu. Boh tým vyjadruje svoj nesúhlas a odpor a vystupuje proti typu vládnutia dotyčného kráľa. Boh tým zdôrazňuje svoj opačný zámer pre človeka. Kráľ tohto sveta vie zneuctiť všetky Božie zaslúbenia.

2. Nielen sám vykonával tieto modly, ale zviedol aj celý ľud. Prekabátil Boží ľud. Povedal na to, čo Boh rázne odvrhol, že je to v poriadku. Práve preto sa tu objavujú pravé citáty, ktoré pisateľ zámerne vkladá do Božích pier. Práve preto sú tu vyzdvihnuté tie state zo Svätého Písma, v ktorých Boh chce dobro Jeruzalemu a celému Judsku, ale kráľ koná naprotiveň Hospodinovi i Božiemu ľudu. Život Izraela je len zväzok nevery, lakomosti a podlosti od toho času: od vyvedenia z Egypta, zo zeme otroctva. Ten Hospodinom oslobodzujúci akt ich nevedol k pokore a k poslušnosti, ale k vzbure a k neposlušnosti. To, čo Boh vykonal, na to zabudli. Zabudli na Božie dobrodenia, ale boli im blízke praktiky pohanských národov. Zabudnúť na Božiu štedrosť, a pospomínať si, že koľko sme museli bojovať pre a o vieru s Bohom. Budem radšej lavírovať medzi mocnosťami, prežijem všetko, ale zabudnem na to, že čoho je schopný môj skutočný Pán. Budem žiť vazalský spôsob života, všetko si osvojím, čo môj pozemský pán vykonáva, a budem žiť v mieri, ale pokoj na duši nikdy nezískam. Budem, prežijem, ale s akým výsledkom? Budem žiť bez modiel, bez pohanských praktík a získam tie zasluby, ktoré Boh daroval jedine mne, vyvolenému? Budem prekliaty, vytrhnutý od koreňov, odvlčený, budem žiť bez Pána v cudzine, alebo budem Ním požehnaný, ktorý ma vyvolil a zostane po mojom boku.

Menašše zneužil Božiu zhovievavosť a pritom mal možnosť bez krviprelievania, s Pánovou mierumilovnosťou na duši žiť. *„Ale každého pokúša vlastná žiadostivosť, ktorá ho zvádza a láka. Žiadostivosť potom, keď počne, porodí hriech a vykonaný hriech splodí smrť.”* (Jk 1,14-15) Heslom života kráľa Menaššeho bola: Radšej s okolitým svetom, ako so Všadeprítomným Hospodinom zástupov. Radšej tak ako môj dedko a nie ako môj otec. Aj dnes si môžeme vybrať. Boh nás nenúti do svojho vlastného kúta, ale zarážajúce dôsledky musíme znášať my sami. Proroci všetky Božie údely zvestovali, a každý kráľ si vypočul Božie varovanie, ale či aj poslúchol. Boh práve preto pripomína

Egypt, aby sa Izrael rozpomenul ako žil a čo získal v zaslúbenej zemi. Kým Menašše je márnomyseľný, jeho otec bol verný.

3. Zvestovanie Božieho súdu rozsudku bolo jednoznačné: „*Ak niekto kazí Boží chrám, toho Boh zničí; lebo Boží chrám je svätý a tým ste vy!*“ (1Kor 3,17) Uzzova záhrada sa stáva miestom jeho odpočinku. Kto kazil Boží chrám, nemá miesto medzi svojimi predkami, len v tej záhrade bude pochovaný, v ktorej sám velil. Uzzova záhrada bola palácová záhrada. Tam bol pochovaný, kde ukrivdil celému Izraelu. Miesto odpočinku, v ktorom jedine zákerný a ohavný otec a jeho syn leží. Nikoho iného tu nepochovali. Miesto opovrhnutia pre Izrael, aby si raz a navždy zapamätali: Záhrada, v ktorej ležia tí, ktorí poškodili menu Najsvätejšiemu a Najmohutnejšiemu.

Miesto nášho odpočinku. Uvažovali sme o tom, kde bude naše telo čakať na Pána vzkriesenia? Bude to miestom opovrhnutia pre naše skutky a činy alebo darom Božím, kde usnuli i naši predkovia z pokolenia na pokolenie?

19-26. verše

Amón bol synom po otcovi. Čistý po otcovi, avšak nie po nebeskom Otcovi. Jeho meno znamená: verný, neotrasený. Všetko, čo vykonával jeho otec, to rad za radom, vykonal aj on. Vernosť k skutočnému Pánovi nebola citeľná a viditeľná. Ba dokonca podľa výpovede Svätého Písma (IIKron 33,15), čo jeho otec na sklonku svojho života odstránil z kultového života Izraela, on to znova zaviedol. Bol veľmi vynaliezavý človek, ktorý sa dostal do rúk tých, ktorým udával smer vládnutia. Jeho vlastní ho zradili. Ruky vlastných ho zneškodnili.

Napriek hriechom Menašše a jeho syna Amóna Boh ešte stále čakal. Joziáš prichádza ako osemročný na trón. Hospodin bol, je a bude zhovievavý. On je bez obmedzenia milostivý. Čaká. Prostý ľud a jeho detinská viera koná. Joziáš= Jehosua = Ježiš. On je Kráľ Kráľov a Pán Pánov. Jeho oslobodzujúci čin na Golgote nás zachráni. Jeho vládnutie nad našimi životmi nám garantuje večný život. Jeho krviprelievanie je mocou Božou, v ktorej badať skutočnú lásku. Hospodin čaká, aby jeho biedny ľud, ktorý žizni v okovách pozemských kráľov, videl pred a nad sebou Ježiša, ktorý prichádza ako posledný, ale stáva sa prvým pre posledných. On aj dnes hľadá vieru na tejto zemi a chce, aby jeho ľud nezviedol nikto, ale viedol On sám, ktorý zaslubuje: „*A hľa, ja som s Vami po všetky dni až do konca sveta.*“ (Mt 28,20b)

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 14, 43-52

„Ešte ani nedohovoril, už prichádzal Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi od veľkňazov, zákonníkov a starších. Jeho zradca sa s nimi predtým dohodol na znamení. Povedal im: „Ten, ktorého pobožkám, to je on. Chyťte ho a obozretne odvedte.“ Keď prišiel, hneď pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi!“ A pobožkal ho. Vtedy na Ježiša položili ruky a zmocnili sa ho. Tu jeden

z okolostojacich vytasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. Ježiš im povedal: „Ako na zločinca ste na mňa vyšli s mečmi a kyjmi, aby ste ma zajali? Denne som učil u vás v chráme a nezajali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ Vtedy ho všetci opustili a zutekali. Šiel za ním akýsi mladík s plachtou, prehodenou na holom tele. Chytili ho, on však plachtu pustil a utiekol nahý.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

43-46. verš:

Judáš je jeden z Dvanástich, teda učeník. Evanjelista Marek zdôrazňuje, že Ježiša zradil jeden z Jeho najbližších. V tejto kapitole je to až trikrát podčiarknuté. Učeníci sú najbližší spolupracovníci Ježiša. Počuli a videli všetko od Ježiša. Sprevádzali Ho. Všetko zanechali pre Neho a zrazu jeden z nich Ho zradí.

Drahí bratia a milé sestry! Neexistuje ani jedno pravé spoločenstvo na tejto zemi, v ktorom niet hriechu. I v takej malej hŕstke učeníkov, medzi Dvanástimi sa nachádza zradca. Zradcovia medzi nami. Udavači v našich kresťanských spoločenstvách. Judáš, meno, ktoré sa stáročia spája so zradou. Prímenie, ktorým na dobových karikatúrach obvinili aj protestantských vodcov. Martin Luther bol taktiež jeden z nich. Učeníci: Niektorí z nich sú ospalí a nevšímaví, niektorý je táltoš a vedúci veľkňazskej stráže. Judáš koná z presvedčenia. Je to smutný, ale reálny obraz o úbohom stave kresťanských spoločenstiev, ktoré meno Ježiša vzývajú. Hriech nám uškodí, naša vôľa nás zničí.

Znamenie pre verbovanú chrámovú stráž je ešte väčším prešľapom, aby nedošlo k zámene osoby. Bozk je výrazom najužšieho spojenia medzi členmi rodiny. Symbol zvitania sa stáva znakom pre konanie chrámovej stráže. Bozk, ktorým sa všetko môže začať. Bozk, ktorým sa všetko práve začína. Bozk neskoršie sa stal výrazom spoločenstva medzi kresťanmi: *„Pozdravujte sa navzájom svätým bozkom. Pozdravujú vás všetky Kristove cirkvi.“* (R 16,16)

Judáša sprevádza ozbrojená chrámová stráž. Mala za úlohu na jednotlivých podujatiach chrámu dbať na poriadok, aby nemuselo zasahovať rímske vojsko. Meče a drevené kyje sú symbolmi toho, že je to neorganizované, ale veľkňazmi kontrolované spoločenstvo. Toto spoločenstvo má len meče a drevené kyje. Toto spoločenstvo čaká len na znamenie. Toto spoločenstvo znesvätí Presvätého. Ježiš je zradený a siahli na JEHO OSOBU ľudské ruky. Druhá Ježišova predpoveď je skutočnosť: *„Syn človeka je vydaný do rúk ľudí...“* (Mk 9,31) Podľa Knihy Žalmov je vrcholným trestom upadnúť do ľudskej ruky. *„Nevydal si ma do ruky nepriateľa, postavil si mi nohy na voľné priestranstvo.“* (Žalm 31,9) *„Hospodin, ochraňuj ma pred rukami bezbožníka, zachovaj ma pred násilníkmi, čo mi chcú podraziť nohy.“* (Žalm 140,5) V ľudských rukách sú i dnes len zbrane. Zbrane rinčia a človek útočí. Čaká i dnes len na povel zradcu: „to je On...“, a pritom nevie, kto je v skutočnosti Ježiš a čo doposiaľ vykonal.

47. verš:

Po zmocnení Ježiša jeden z učeníkov sa bráni. Je to normálna ľudská reakcia. Evanjelista Ján presne uvedie, o koho sa jedná. Brániaci sa učeník je horlivý Peter, a mečom zasiahnutý je Malchos. (Jn 18,10) Lukášovo evanjelium touto obranou spojuje i zázračné uzdravenie. (Lk 22,51) Obrana nie je Božia vôľa. Záchrana je Božia vôľa. Záchrana útočiaceho človeka. Boh chce spasiť práve svojou štedrosťou a láskou vždy zápasiaceho človeka na vlastných bojiskách, či je to jeho učeník alebo na opačnej strane stojací a mečom manévrujúci služobník veľkňazov. Ježiš spojuje a nedíštančuje sa od človeka. Ježiš regeneruje a nie udáva a zvádza človeka. Ježiš rozhojní svoju milosť a nenavádza do boja, v ktorom si ľudia len ubližujú. Ježiš má svoj názor na meče a kyje chrámovej stráže a ani ho neskrýva: *„Lebo všetci, čo sa chytajú meča, mečom zahynú.“* (Mt 26,52) Meč je zárukou rozbrojov, Ježiš je zárukou verného spolužitia tých, ktorí v NEHO veria.

48-49. verš:

Ježiš sa voči mečom a kyjom ohradí. Markovo evanjelium vyzdvihuje, že Ježiš nie je lupič. On proti nikomu sa nevystatoval. On nikoho nezvádzal k povstaniu, aby bolo nutné proti nemu použiť ozbrojenú moc. Ježiš si nevyberá násilnú revolučnú cestu, ale poslušnú cestu, o ktorej čítame práve v starozákonných textoch. Všetky konšpirácie o Ňom sú falošné. Ježiš sa totiž nikdy neskrýval, nevystupoval inde ako v chráme a v jednotlivých synagógach a to, čo sa deje, to nemôže pretvoriť Božiu vôľu, pretože to sa deje podľa Písma. Ježiš nie je reformátor Izraela. Ježiš nie je konšpirátor s Dvanástimi učeníkmi. Ježiš koná podľa Písma. To, čo bolo vryté do pamäti Božími služobníkmi: sudcami, prorokmi, bohobojnými kráľmi Izraelskému ľudu o Mesiášovi, to je teraz opravdivá skutočnosť. Znamená a proroctvá sa naplnili práve v Ježišovi. Nikto nemôže zmariť stáročia pripravovanú Božiu cestu. Nikto nemôže zvrátiť to, čo Boh dôkladne pripravil na záchranu ľudstva. Judáš, ľudské meče a kyje, ozbrojená garda sú len prostriedky k dovŕšeniu Božieho zámeru.

50-52. verš:

Ježiša nakoniec každý opustí. Aj tí, ktorí pre Neho zanechali všetko. Jeden neznámi mladík ho „spolunasleduje.“ Dvanásti zlyhali a táto skutočnosť potvrdzuje len Ježišovu predpoveď. Učeníci sa rozutekali a skryli sa. Niektorí sú v bezpečnej skrýši, niektorí sa však pokúsia o nemožné. Mladík ho nasleduje, ale dvanásti nie. Aké fiasko? Aký koniec? Aká neangažovanosť? Nebezpečenstvo bolo veľké, veď mladík nakoniec ušiel. Musel utiecť nahý ako sa o tom zmieňuje prorok: *„Aj ten, čo je najodvážnejší medzi hrdinami, nahý zuteká v onen deň,“* *zníe výrok Hospodina.*“ (Am 2,16)

Drahí bratia a milé sestry! Ježiš svojím Otcom predurčenému cieľu nepotrebuje hrdinov. Ten mladík nie je Ježišov predspev, lebo spevy umĺkli. Kým učeníci s Ježišom vystupujú na Olivovú horu spievali žalmy (Mk 14,26), teraz ich hlas umĺkol. Každý utiekol, ale Ježiš zostal. Mladík mohol utiecť, lebo Ježiš je verný svojmu Otcovi a k vlastnému nepodarenému ľudu. Ježiš zomrel, Ježiš neutekol a vrátil nahému človeku to, čo mu garantuje slobodu. Biele rúcho. Vzácný odev. Čo človek stratil na vlastných bojiskách, to Boh vracia každému skrze krv Ježiša Krista. Biele kresťanské rúcho (Mk 16,5) alebo nahota a bezpečné miesto? Večný symbol kresťana, ktorý uveril Ježišovej službe alebo nahota, ktorú spoznali v záhrade Eden prví, hriechu odovzdaní ľudia. Aké možnosti má pred Ježišom sa zdráhajúci človek? Kde máš svoju skrýšu? Kde si sa schoval? Lístie, bezpečné miesto ti neponúka, lebo Boh aj dnes volá po tebe, naveky úbožiak: „Kde si?“ Ten, kto na Teba zavolá, už zaistil záchranu celého ľudstva. Ten, kto na Teba zavolá, už vie, kde je ukrytá Tvoja spása, ku ktorému nepotrebuješ meče, kyje, ľudskú silu, ale podľa Písma na krídlach poslušnosti a pokory môžeš volať nasledovne: *„Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Ale povedz iba slovo a ...”* (Mt 8,8) stane sa to, čo si nikdy nečakal.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Modlím sa, aby vaša láska čoraz väčšmi rástla v poznaní a v každej skúsenosti, aby ste boli schopní rozoznávať, čo je podstatné, a aby ste boli čistí a bez úhony pre Kristov deň, naplnení ovocím spravodlivosti, ktoré je skrze Ježiša Krista na Božiu slávu a chválu.“ (Fil 1,9-11) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 406: „Ó, hlava plná trýzne, bied, rán a súženia...”

Johnny V. Chandler

Stojte vo viere!

Stojte vo viere!

Aj keď sa vám nedarí vidieť vašu cestu.

Stojte vo viere!

Dokonca aj keď máte pocit, že nemôžete čeliť inému dňu.

Stojte vo viere!

Dokonca aj keď slzy chcú prúdiť z vašich očí.

Stojte vo viere!

Vedieť, že náš Boh bude vždy poskytovať.

Stojte vo viere!

Dokonca aj keď máte pocit, že všetka nádej sa pominula.

Stojte vo viere!

Vediac, že je vždy tam, aby ste sa naklonili.

Stojte vo viere!

Aj keď máte pocit, že sa vzdávate.

Stojte vo viere!

Pretože je tam ... "Len sa pozrite"

Stojte vo viere!

Dokonca aj v tých časoch sa cítite úplne sami

Stojte vo viere!

Drž sa a buďte silní, lebo je stále na tróne.

Stojte vo viere!

Aj keď je ťažké uveriť.

Stojte vo viere!

Vedzte, že môže znova zmeniť vašu situáciu.

Stojte vo viere!

Aj v tých časoch, keď cítite, že je ťažké modliť sa

Stojte vo viere!

A verte, že On už urobil cestu.

Viera je podstatou vecí, o ktorých sa dúfajú, dôkaz o veciach, ktoré neboli videné

Taktostáť vo viere

Pretože víťazstvo je VAŠE!